

Előfizetési árak:

Egész évre 12 frt.
Félévre 6 „
Negyedévre 3 „
Egy hóra 1 „
Egyes szám 4 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyom-
dája Nagybecskerek, Uri-
utca 276. sz., hová a
előfizetések és a lap szét-
küldésére vonatkozó felsze-
lamlások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda

Nagybecskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tának el. Azonkívül az
összes hirdetési irdákban

Megjelenik mindennap
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

A nagybecskereki városi tisztviselők.

Nagy-Becskek, január 24.

(X) Abba az erős, az egész orszá-
gon visszhangzó kórusba, melynek
tenorja a fizetésfelemelés, végre bele-
szóltak a Nagybecskerek városánál
alkalmazott tisztviselők is. Belátták
ők is, s az összes állami, megyei és
városi tisztviselők ebbeli kérelmei
megerősítették-e hitüket, hogy abból,
a mit a város nekik fizet, lehetetlen
a mai minden tekintetben drága idő-
ben tisztességesen megélni. S bátor-
ságot vettek magoknak: a képviselő-
testület elé járultak ezen kétségkívül
jogos és méltányos kérésükkel, kérvén
eddiggi fizetésük felemelését.

Egy, a viszonyokat nem ismerő
ember azt hihetné, hogy népszerűbb
tárgy nem is létezhetik, mint az itt
érintett. Pedig a tegnapi közgyűlés
éppen az ellenkezőjét bizonyítja. Ná-
lunk csak egy frásis népszerű: Ne
fizessünk. A ki ezt jól tudja variálni,
az örök időkre biztosíthatja magának
a mi képviselőtestületünkben a köz-
kedveltség hervadhatlan babérjait. Ha
arról van szó, hogy járatlan utainkat
aszfalttal vagy legalább keramittal
cseréljük fel, bizonyosan akad egy
pár véres száju népszónok, ki élénk
színekkel kifesti polgártársainak, hogy
az igen sok pénzbe kerül és azzal

fenyegetődzik, hogy akkor a sok jól
táplált alak koldusbotra jut, s ime,
meg lesz a párt, mely minden erejé-
vel oda hat, hogy azt a kulturát elő-
mozdító javaslatot megbuktassa; ha
petroleum helyett gázzal vagy vil-
lanynyal kívánja néhány modern em-
ber a várost kivilágítani, csakhamar
előáll egy képviselő azzal az argu-
mentummal, hogy apáink meg voltak
a petroleummal, maradjunk meg mi
is a mellett, és biztosra veheti, hogy
pártja lesz. Hála a többség józan
gondolkodásának, mely a legtöbb eset-
ben legyőzi a konzervatív maradó
elemeket, az ilyen fizetni nem akaró
el hoc pártok ma már a legkritább
esetekben győznek. De elég sajnós,
hogy egyáltalán léteznek. És kétsze-
resen sajnós, hogy élükön művelt em-
berek állanak, kikről joggal fel sz-
bad tételezni, hogy a város érdekeit
és igényeit magasabb szempontból is
nézik, mint a zsebük szempontjából.

E felfogás különösen sérthette a
jobb izlésű embereket, kik a tegnapi
közgyűlésen résztvettek s a szóban
forgó tárgy mellett foglaltak állást.
Arról van szó, hogy javítsuk meg
a városnál alkalmazott tisztviselők
fizetését akár direkte, akár úgy, hogy
laktórt adjunk nekik, mit eddigelé
nem élveztek.

S ime, akad a képviselőtestület
kebelében száz körül 35 férfi, ki azt

mondja, hogy elég magas a fizetésök.
S azt mondják ugyanazok, kik egyre
panaszkodnak azon, milyen rossz,
milyen lassu a városi adminisztráció,
kik kigyót-békát kiáltanak arra a
tisztviselőre, ki egy kis mellékjöve-
delemre törekszik. Nos, hát szerin-
tünk ezek az urak oly dilemmába
jutottak, melyből nehéz lesz kibonta-
kozni. Mert vagy nem elég a városi
tisztviselők fizetése, s akkor hunyjunk
szemet, ha az az 500—600 forintos
hivatalnok néhány forintot keres a
hivatalos órákon kívül; vagy ne
engedjük meg a zugirászatot, de akkor
biztosítsunk a városi tisztviselőknek
oly fizetést, melyből magukat és
családjukat tisztességesen, állásukhoz
méltóan eltarthatják.

Mi nem állítjuk egy szóval sem,
hogy a városi adminisztráció kifog-
ástalan. Akad azon gáncsolni való
elég, mint a világon minden intéz-
ménynél, többé-kevésbé. De éppen
mert ezen hibákat látjuk s mert
azokat elenyésztetni szeretnők, kíván-
juk azt, hogy a városi tisztviselőknek
a város nemcsak oly fizetést biztosít-
son, mely mellett nincs arra szorulva,
hogy minden áron mellékjövedelemre
vadásszon, de hogy kedvvel és sze-
retettel viselje azt a hivatalt, melyet
a polgárság reá bizott. Egészen elte-
kintve attól, hogy a város qualifikál-
tobb műveltebb tisztviselőkre tarthat

A „TORONTÁL” TÁRCZAJA.

Heti krónika.

A parlamentben az a kérdés
Leas-e nem leas-e fuzió?
Alig mulik el egy nap, melyen
Ősönével ne sne hó.
Párisban a Panama-botrány
Még egyre napi renden áll,
Terjed a hir Nataliával
Kibékült Milán exkirály.

A valutát rendezik egyre,
Halnak születnek emberek,
Buknak a jók, győznek a rosszak,
Virágoznak a stréberek.
A Kisfaludy-társaságba
Uj tagokat választanak,
E héten került napvilágra
Mit rejtenek a saínfalak.

A nagy művészek adósságát
A kormány ki nem fizeti,
Nem olyan gyöngéd Zichy Géza
Mint a milyen volt jó Friczi.
A mágnás asszony monológját
Agyoncsapta a kritika,
És karnevál a fúrge herczeg
Ur ma városba', faluba'.

Minálunk is vidám arczával
Kedves vendégünk megjelent,
S elfeledve mult, jövő kinjárt
Élvezzük az édes jelent.
Jogarát a kesébe vette
„Ó” a közkedvelt „bákirály”

Dicsőségát szerte hirdette
Regatta bál, Pipiske bál.

Hol vegyem én a nyelv pompáját,
Hol a sok színt, jó ecsetet,
A melylyel visszaadni birjam
Mit visszaadni sem lehet:
Azt a ragyogó, fényes képet
A mely máris előttem áll
Káprázattal, vig sajjával
Eibüvölő „Regatta-bál”.

Oh te kis Istenáldott város
Be sok szép lányod, asszonyod,
És kiket vig ünneped hire
E szép estén közénk hozott:
Makart ecsetje, Benezur vászna
Sem volna elég énekiem
Természet mögött elmaradna,
Színtelen volna énekiem.

Bizony én szeretem az asszonyt
(Ha nek bajt is okoznak ők)
Hát még ha oly szívűzőző szépek
Miként a becskerekinők.
Aldom az Istent 's a redaktort
Mert nekem szánta e helyet,
Hogy Tégedet szép gyengédebb nem
Hő szívvel ünnepelek.

Olyan jó volt egy teremugban
Magányban, meghusnom magam
Mikor a lenge tánczos párok
Szágultak hévvel szilaján:
A Piros Jóska rythmusára
Miként egy élő költemény,
Lengett el előttem, ki első
Csillag társadalmunk egén.

Azután egy szép, új jelenség,
Kinek e hely új otthona,
És utánuk édes leánykák
S asszonyok ragyogó sora.
Ki volt köztük a „bákirálynő”
Vajh ki tudná megmondani?!
Körárajongták őket folyton
Frakkos hódítók hadai.

A neve szép Sari vagy Sári?
Avagy neve Irmácska tán?
Irenke, Nelli, vagy ki ott volt
Még elbájoló szép leány?
Vagy talán — ó jaj! — asszony volt az
A kié lett, a korona?
Fejlő bimbónak, nyílt róusának
Itélték a díjat oda?

Nem tudom 's nem is mondanám meg
Még ha tudnám sem hölgyeim,
Hogy ki ért „jó elsőnek” cselhez
A „Regatta-bál” vizein.
Én különben szívből kívánom
Hogy a díj korona helyett
Koszorú legyen, mely oly szépen
Ékit egy bájos lányfejet!

A fényes Szathmáry-estélyről
Pár szóval ad hirt krónikám,
Bájos leányka, lángbor mellett
Könnyen lehetett szép s vidám:
S most „Isten hozád”-ot mondva
Szege akasztom lantomat,
„Pipiske-bál” less jövő tárgyam:
Műzsám szedd össze jól magad!

En.

Mai számunkhoz hivatalos melléklet nem csatoltatott.

igényt akkor, ha hivatalnokainak gondtalan existenciáját biztosít.

A tegnapi közgyűlés bebizonyította, hogy városatyáink többsége is így gondolkozik a elmúltak azon idők, mikor a parancsokkal: Ne fizess, a legéletrevalóbb javaslatokat el lehetett temetni.

A nagybecskereki képviselőtestület a város műveltségéhez méltóan határozott, midőn a tisztviselők fizetéseinnek felemelése mellett szavazott — a város adminisztrációja fogja annak előnyeit első sorban élvezni.

A pápa jubileuma. Konstantinápolyból az a hír érkezik, hogy Asarian örmény katolikus patriárka a pápa püspöki jubileuma alkalmából Rómába utasik, ahol ő szent-ségének a szultán nevében császári aján-dékként rendkívül gazdag, gyémántokba foglalt arany dohányszelencsét nyújt át és a szultán barátságos érzelmeinek fog kife-jezést adni. A nagyvezér levele kősi Ram-polla bibornok államtitkárral Azarián külön misszióját, aki egyúttal magas kitüntetése-ket hoz Ledochewsk és Moccenni bibor-nokok részére.

A hercegprimás bibornoksága. Ritka ünnepek közt történt Budapesten a biborsapka, s u netto átadása. Az ünne-pélyre már a kitűzött óra előtt kezdtek gyülekezni az előkelőségek: a fővárosban idősebb összes püspökök, a képviselőház és a főváros küldöttei. Pontban 11 órakor László főherceg érkezett meg, mire Kohl Medárd püspöki titkár jelentette Vassary hercegprimásnak, hogy minden előkészület megtörtént, mire a herceg-primás belépett a terembe, s mialatt az ifju főherceget üdvözölte, a terembe ért Della Porta Rhodioni Catrara pápai küldött, teljes díszben, fején aranyos sisakkal, mellén érdem-rendjeivel. A gróf bessenéd intézet a teljes biborba öltözött herceg-primáshoz. Az éljenzéssel fogadott bessenéd után a hercegprimás levette fejeröl a lilaszínű püspöki sapkát, és a gróf katonás

üdvözlés, majd mély meghajlás után át-nyújtotta a biborsapkát, melyet Vaszary Kolos, az új biboros, a jelen voltak éljenzése közt tett fel a fejére. A hercegprimás esután megható beszédben mondott kitün-tetéséért köszönetet és felkérte a grófot, hogy fejesse ki a szent atya előtt leg-bensőbb háláját a legmagasabb kitün-tezésért.

Az atazó bolgár fejedelem. A bécsiek rendkívüli kíváncsiságot és érdeklődést ta-nusítottak Ferdinánd bolgár fejedelem uta-zása iránt. A Kóburg palota előtt állandóan óriási közönség csoportosult össze, várva a kissivárgó híreket. A fejedelmet rendkívül bossantják azok a kombinációk, amiket utazásához fűznek. Egy újságíró felhatalma-zott annak kijelentésére, hogy minden hír, melyet házasságáról irtak, légből kapott. Szófiában azonban kemolyan hisznek a fejedelem házassági tervé-ben. Oriási diszhintót készitettek, melynek selymét bolgár czimerekkel szöttek át. A bolgár fejedelem tegnap este utazott el Bécsből, s onnan Münchenbe megy, hol a Baiern szállodában rendeztek be számára lakást.

Városi közgyűlés.

A kik tegnap valamivel 3 óra után lép tek be a városháza komoly képű és roz-zant tetejű termébe, csodálkozva néstek körül és egyes német műveltségű képviselő urak minden habozás nélkül kifejezést ad-tak ennek, idézvéen Heine urnak nem egés-szen ismeretlen mondását: Ich weiss nicht was soll es bedeuten. Mert hát egészen megtelt a terem, pedig sem választás nem volt kitűzve, sem keramit vitára nem lehe-tett kilátás. És mégis tele terem! Kellett, hogy ennek valami mélyebb oka legyen. A vadászok, kiknek állítólag jó orruk van, kijelentették, hogy kell valami kaviárnak következni. A beavatottak titkosan bogom-bolkoztak, a flegmatikus hallgatók pedig levetették a kabátjukat. Ily ellentétes ér-zések és ténykedések között jelent meg pont három órakor ruganyos léptekkel és elegáns

meghajlás kíséretében a polgármester. Az ülés meg van nyitva. Feszült várakozás. Érdekes lesz-e az előadás? Csakugyan ér-dekes lett.

A lever de rideau szerzője Weiss Manó. Haragszik, mert a polgármester nem akar a villamos bizottságban mint elnök mellőstetni. Esért kéri a közgyűlést, fejesse ki rosszalását. De dacára a tárgy elektrikus voltának, az indítvány nem vil-lanyozta fel a képviselőket. A polgármester hévvel védte álláspontját, Orsó dr. pedig kimondta, hogy sem az egyiknek, sem a másiknak nincs igaza. Weissnak azért nincs, mert az ő indítványát csak akkor lehetne tárgyalni, ha fegyelmi vizsgálat volna a polgármester ellen érendelve, Krszticsnak meg azért, mert nagyon sokáig húzódik a világítás kérdése. És csakugyan inter duos litigantes Orsó örült, mert az ő indítványát fogadták el, mely szerint ezentul a bizottság teljes erővel azon fog működni, hogy végre valahára ne csak a sötétséget világítsuk meg.

A lever de rideaut természetesen a darab követte. Az első 5 felvonás hidegen hagyta a közönséget. Hanem bezzeg felmelegítette a hatodik. A városi tisztviselők fizetésének felemelése került szóba s hol komolyan, hol vicczelva csaptak össze a képviselők, hol a felemelés, hol a status quo mellett törve lándzsát. Hanem a darab jól volt megírva. A jök gyoztek a gonoszokon, a haladás a maradiságon, a könnyörületes szivek a zsebek emberein. S a képviselő-testület kimondta, hogy felakarja emelni a tisztviselők javadalmazását. Ki tudná meg-mondani, hány embert, piezit és nagyot tett boldoggá ez a határozat?!

A közgyűlésről a következő tudósítást közöljük:

Nagybecskerek városának képviselőtestü-lete tegnap délután 3 órakor Krsztics János polgármester elnöklété alatt tartotta meg rendes havi közgyűlését. Jelen volt körül-belül száz képviselő.

Őszi délután.

— Önnek írva, asszonyom. —

Azt mondja: Szerelmeiről irjak? Nem tudok.

Hissen az nem létesik s mért irjak én nemléteszöröl? Merő ábrándozás lenne az caupán s „ábrándozás az élet megrontója, kancsalul, festett egékbe néz.“

Hogyan is léteznék az, a miről nem tudjuk, hogy: mi?

Millió meg millió könyv van a világon, mely róla regél, de csak magyarázza a szerelmet, megmondani ki-, milétét nem tudja senki.

Kérdeszen ön meg mindenkit a világon, mit fog kérdésére felelni?

Kérdesze meg a felserdült ifjut első sze-relmével. Az össze fog önnek hadarni hetet-havat, avagy pusztán csak hebegni tud fe-lőle, pedig egész lénye el van telve véle.

Kérdesze a rouét, mit mond felőle. Azt mondja egyszerűen:

— Brrr!

Hát a tudós?

„A szerelem: betegség. Az érzéki lábba esett vér a szívbe toltul; a lánzfőssékhelyét ide teszi át és innen mint központból küldi ki sajátos hatását és parancsát az egész testbe. Ez a betegség néha öl, néha csak átvóul, mert nem áll egyébből mint birvágyból és hőből. Orvossága: há-sasság, azaz végkielégítés; idő: feledni; halál: végkép feledni.

Eh, ne hallgasson a tudóara, a ki a világ legremekebb hölgyét is így tudja megszólítani:

— Tisztelt atom- és paránytömeg!

Socratest se kérdesze, mert a szeme közé nevet önnök és azt feleli:

— Xantippe!

Hanem igenis, kérdesze az egyszerű életet élt öreg embert.

Midőn affelől beszél hozzá, évektől baráz-dált arca átszellemül; a lenyugvó nap szép sugárit látja ett ragyogni. Lehet, hogy feleletül nem tartja elégnök ezt és meg is szólaland:

— A szerelem nem egyéb mint oly kincs, mely után vágyik az, a ki bírja; elpocsékolja a ki érdemes rá és végül meg-ismeri értékét, midőn már csak emlékein kénytelen elődni aggsága idején. A szere-lem: az átkozott; a szerelem: az isteni; a szerelem: az alávaló; a szerelem: a szen-telt, gyönyört lehelő.

És mindez nem való egyébre, mint-hogy emléket képezzen és akkor tudja meg az ember a kiletét, midőn szemeit le-hunyini készül.

— Ne beszélj öreg! Hissz a mit bölcs ajkad így kimond, az mind ostobaság!

De hát nem az maga az élet is? Csak azért élünk, hogy megtanuljunk mindene-ket s atán elvigyünk mindent oda, a honnan nincsen visszatérés. Vagyis tanultunk min-den haszon nélkül. Messzofanti megtanul szabatosan 42 nyelvet! végül megakarja tanulni a kínai írást 80 ezer betűjével. Beleőrül. Meghal.

Es az élet, asszonyom, nagyban és ki-csinyben. Az élet: hangulat; a szerelem hangulat — az élet.

De hát a szerelmmel nem lehet egyen-letesni. Mert es megsekszorozza a semmit a semmivel s lesz belőle minden.

A fentebbi logika szerint a szerelem han-gulat lévén, az lehet kellemes és kellet-metlen.

Dehogy! Hát lehet a szerelemben logika? Avagy érzett-e a világ kellemetlen szerel-met? Hissz a legfájóbb is édes. Én ugyan soha sem ismertem a fájót, de mondják, hogy ilyen is van. Lelkők rajta, ha fül-lentenek.

A gyurma, melyből az illető egyén al-ketva van, az határozó a szerelem baczil-lusaira nézve. — Mert el kell fogadnunk a földön minden bacillust. Ha ön megüti kesét, az első percében a sejtek összesor-rulásától fáj az, a másik percében már a helyökre toltuló légbacillusok okozzák a fájdalmat. — Így van ez mindenben. Ha én meglátok egy szép leányt, az a villam-fény, mely vakított, az az ő lényec. Az utána következő érzés, az már bacillus, a szerelem bacillusai. Én bennem hemsseg-nek, de sohasem leszek tőlük — rosszul. Jó a gyurmám.

Látja, milyen bolondokat beszéllek. Bizo-nyosan szerelmes vagyok és ez vele jár. Önbe vagyok az.

Én egész életemben ilyen bacillusokat szedtem magamba. Ne ijedjen meg asszo-nyom, az én gyurmám — be van oltva és rám nézve nincsen semmi veszély.

Én pusztán tapasztalatok szerzése végett lézengek ezen az írva világon. Pusztán mások mulattatására születtem. Ezért en-gem valószínűleg kinevetnek, mert ők tudják, hogy én meg — ő rajtok mu-latok.

Állítólag szerelmes vagyok mindenkibe. Est is a gyurmám ekossa, mert nekem

A napirend előtt felszólalt Weiss Manó képviselő, indítványozván, hogy a községi asszisztens kirosszálását a polgármester azon eljárása felett, mely szerint a Francis J. L. mint alelnök által kiírt villanyos világításra vonatkozó több fővárosi lapban megjelent hirdetést táviratilag visszavonta. Krsztica asszal indokolja álláspontját, hogy az alelnöknek csak az elnök megakadályoztatása esetén van intézkedési joga, ő ezt a mellőtetést nem tűri, másrészt azonban az előmunkálatok sem voltak készek az esetleg ide érkező vállalkozók abszolúta nem tudtak volna mit csinálni, azért kéri, hogy a községi asszisztens tudomásul eljárását. Dr. Peics ugyanezt fejtegeti szerb nyelven, dr. Orsó pedig egy harmadik indítványt tesz: mondja ki a községi asszisztens, hogy a bizottságot továbbra is felkéri, hogy a világítás kérdésének megoldása céljából minden lehetőséget elkövessen. Francis J. L. kijelenti, hogy mint tag igen, de mint alelnök nem kíván tovább működni. A községi asszisztens végül elfogadja dr. Orsó indítványát.

Asztala betöltötték a különböző bizottságok helyei, melyek a múlt évben megüresedtek. Az állandó választmányba Andrassy helyébe Reitter, Neugebauer helyébe Winter. Pénzügyi bizottságba Moess helyébe dr. Brájjer, Perjatl h. Napholz, Steinbach h. Manojlovits. Építészeti bizottság: Wingler h. Vukovics. Közmunka bizottság: Machalek Márton h. Vukovics. Kövezési bizottság: Mayer Henrik h. Vukovics, Neugebauer h. Winter, Perjatl h. Weiterschan. Közegészségügyi bizottság: dr. Bersányi h. dr. Hadfy, Ledniczky h. dr. Kussing. Jövedék bizottság: Gerner h. dr. Brájjer, Perjatl h. Szávits Sándor, Mayer Henrik h. dr. Peits. Gazdasági bizottság: Moess h. Zsembery, Wingler h. Mayer Rezső, Wichtner Pál h. Bauer Pál.

Következik a tárgyszeresat:

1. A vármegye törvényhatósági bizottságának m. é. 1850. szám alatt hozott határozata, melylyel a m. é. 194. számú képviselőtestületi határozat a német negyedik közlegelőnek az illető tulajdonosok nevére leendő átíratása tárgyában jóváhagyatik.

Tudomásul vétetik.

2. Az alispáni hivatalnak f. é. 935. sz. a. kelt rendelete, melylyel a folyó évben

legalább is 50 felé kell udvarolnom, hogy egy — megragadjon. Patvarban! nem vagyok én hussártist, hogy ugy is szivessemnek, hanem látják az — arezultatomat. (Az arcom pedig nekem az — Achilles-sarkam.)

De hát mi az ördögnek mondja ön, hogy én a szerelemről irjak?

Már szinte hallom, hogy midőn olvassa ezt a firkat, így kiált fel:

— Oh a beland!

De pusztán az önbelendje, asszonyom! Mert én a föld erekségén csak önt szeretem, meg a — többieket.

Apropós! Odakünn csurgóra áll az idő, a diés természetet elfogta a tempa borongás. — Lehet, hogy ha kisüt a nap, én is másként beszélek,

Akkor beszélek önnek báronyszemű leányról, kinek édesded arcán ha mesely jelenik meg, én üdvözlölni látzatom, bár orrocskája — fitos a kis angyalnak. Assz, hogy! hiszen még angyal sem lehet, mert — barna. És ki az ördög látott már barna angyalt? Ilyent nem festett sem Rafael, sem Murillo.

Ime látja: az élet hangulat s én nálam az a szerelem is. Az időhöz mértem én azt is. Hiszen nekem teljesen mindegy, mert soha sem teszek „vallemást“ senkinek s az ideál elnyerésében mégis a — feleuton járok. Tudnillik az én beleegyezésem mindig megvan.

Az idő még mindig borongós, a fellegok alól sehol ki nem tör egy árva napsugár, tehát ne menjünk tovább, maradjunk — önnél.

Ruy Blas.

alakítandó adókövető bizottsági tagok névsora a várossal közöltetik.

Az alispáni hivatal kinevezte rendes tagoknak: Réssa Ignácot és Popovics Szilárdot, póttagoknak Récsy Gyulát és Erdődy Mártont. A községi asszisztens bizalmi férfiakat választja: Oppolcz, Radloisits, póttagok: Haha és Zadisits.

3. Az alispáni hivatalnak f. é. 1251., 1285., 1360., 1488. számú rendeletei, melyekkel 4 városi virilista bejelentett meghatalmazottja közöltetik.

Német negyedközség: Steyer Istvánt, özv. Stagelschmidt Pálné: Magyar dr.-t, Probst István: Frans J. L.-t., özv. Weiterschan Magdolna: Weiterschan Jakabot.

4. A városi polgármester hivatalos jelentése, melylyel a Winter Miksa városi mérnökkel felvett esküvői jegyzőkönyvet beterjeszti.

Tudomásul vétetik.

5. Ugyanannak hivatalos jelentése, melylyel az 540.000 forintos regále kölcsön törlesztéséről szóló nyugtát beterjeszti.

Tudomásul vétetik. (Egy hang: Jól kell rá vigyánni. Derűtség.)

6. A városi tanácsnak f. é. 2. számú véleményes javaslata, illetve folyamodványa a tisztai fizetések szabályozása tárgyában. A tanács pártolólág terjeszti a községi asszisztens elé, az állandó választmány felemelést javasol, de a pénzügyi bizottság meghallgatása mellett.

E tárgy körül nagyobb vita keletkezett, melyben résztvettek: dr. Peics (ellen), Hadfy (mellette), Rózsa Ignác egy évre szavas meg drágasági pótlékot, dr. Orsó (mellette) sőt még a tanácsbeli tisztviselőkre is óhajtja kitorjeszteni), Szalay József (mellette), dr. Gyorgyevits (Rózsa mellett) és dr. Brájjer (mellette). A községi asszisztens 65 szavassal 85 ellenében elfogadja az állandó választmány véleményét.

Ezen határozat ellen dr. Peics és dr. Gyorgyevits fellebbeznek.

7. Ugyanannak m. é. 146. számú véleményes javaslata, a Pelcal F. volt városi mérnök terhére előírt 142 frt 48 kr. tartozásának leírása tárgyában.

Leiratik.

8. A m. é. 389. sz. a. kelt községi asszisztens határozat folytán utólagos tárgyalás alá vétetik az Eisenstädter S. és társaktól megvett 1 heldnyi területre vonatkozó adásvételi szerződés.

A február 24-iki községi asszisztens halasztott.

9. A városi tanács f. é. 3-ik számú jelentésével beterjeszti az uralkodott kolera járvány idejében felmerült költségekről szóló számadásokat.

Hosszabb vita után jóváhagyattak. A részletes számadást legközelebb egész terjedelmében közöljük.

10. Stankovics Axent volt adóvégrehajtó kérvénye, nyugdíj vagy végkielégítés iránt.

Hosszabb vita után a községi asszisztens 800 frt végkielégítést szavas meg, mely határozat ellen Vukovics István fellebbez. A községi asszisztens pénteken folytatják.

HIREK.

— Állandó választmány. A f. hó 30-án tartandó rendkívüli községi asszisztens előkészítő állandó választmányi ülésék tegnap délután vették kezdetüket s ma folytatattak.

— Halálozás. Mint Verseczről sürgönyzik, ott ma rudnai Nikolics Sándorné, született Manassy Agnes, Versecz városa főispánjának neje, hosszas szenvedés után meghalt. Halálát férjén kívül két leánya és egy fia gyászolja. A páratlan jószívű és előkelő gondolkozású nő halála, bár hosszas betegsége, mely alatt igen sokat szenvedett, ismerőseit régen előkészítette a legvégsőre, város szerte általános részvétet kelt. Nyugodjék békében.

— A „Torna- és vívőegylet“ választmánya f. hó 25-én este 6 órakor a torna-csarnokban gyűlést tart.

— A „Magyar Olvasókör“ estélye. Hogy a gyorsan felvirágzott „Magyar Olvasókör“ irodalmi estélyei mily népszerűekké lettek, mutatja ama körülmény, hogy szombaton a „Pipiske bál“ dacára a kör helysége szűfőlásig megtelt díszes közönséggel. Ily szép hölgyekeszen és nagyszámú hallgatóság még nem látogatta az itt tartott felolvasásokat. Nem csoda; hiszen a műsoron a helybeli írói gárda két jeles tagjának: Baaden és Harcser uraknak felolvasása és egy új bajnok: Romkay ur szavalása állott.

Az estélyt bevezette a műkedvelők énekkara, a „Granadai éjjeli szállás“nak „Esti ének“ operarészletét adván elő. A nagy tetszéssel fogadott férfikar után Harcser tanár lépett a felolvasói asztalhoz. Az épp oly érdekes, mint tanulságos és nagy gondal kidolgozott értekezése az időjárásról, melyet szikrázó szellem és finom humor fűszerezett, sajnos tetszést aratott. Utána Romkay adótárnok Poe Edgar „Holló“-ját adta elő Szász Károly fordításában. Ambar Romkay urnak, mint kitűnő szavalónak híre megelőzte fellépését és így a közönség töle sokat várt, ő előadásával minden várakozást felülmut.

A ritka élvezetet a hallgatóság folyton megújuló tapsviharral és szűnni nem akaró éljennéssel jutalmazta. Majd Baaden igazgató tartotta felolvasását a „XVIII. századbeli magyar divat és szokásokról.“ A mily szerencsés kézzel választotta a felolvasó tárgyát, oly sajnos tetszést aratott; kifoghatatlan pompás humora a közönséget, főleg pedig a nagyszámú és díszes hölgyközönséget szakadatlan, sajnos derűtségben tartotta. Oly pompás jókedvvel festette a régi magyar társadalmi életet, hű rajzát adván a régi viseletnek, ruhátsatnak, étkezésnek, ivásnak, egyes társadalmi szokásoknak, utazásnak, táncznak, vigalmak, főleg pedig a lakodalmi és udvarházi vigaságoknak és a tanulságos anyagot a derült humor világában kacagató tréfákkal tarkítva oly érdekesen adta elő, hogy a felolvasás a „Magyar olvasókör“ legsikerültebb felolvasásainak egyike. Az estélyt a műkedvelők énekkara által előadott férfinegyes, Dürernek „Viharban“ című nagyhatású éneke zárta be. Mondanunk sem kell, hogy a férfikarban Neumann ur szép basszus szólóját a közönség sajnos megéljeneste.

Hogy a szép sikerű estélyen szerzett pompás kedélyhangulat reggelig tartó táncot eredményezett, az is természetes. És hogy a táncban mily sokan és mily nagy buzgalommal vettek részt, az kitetszik abból, hogy az első negyeshen a párok még két colonnében sem férték el. A legbuzgóbbak — úgy beszéltek — hasamenetkor az irodába sétáló principálisnak elfelejtettek „jó reggelt“ kívánni. G.

— Beszéd. A nagybecskereki szerb ifjúság f. é. január hó 26-án a „Korona“-szálloda helyiségeiben dalestélylyel egybekötött táncvigalmat rendez, J. Preis J. karmester ur vezetése s Kudits Mariska k. a., Runits Vit., szt.-tamási szerb tanító és Tyurcsin György urak szives közreműködése mellett. Helyárak: I. rendű ülőhely 1 frt 50 kr., II. rendű ülőhely 1 frt. Kezdeté este 8 órakor. Tisztajövedelem jótékonycsejra fordittatik. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtástatnak. Beléptijegyek kaphatók: Grcsits J. és Mihájlovits Milán urak kereskedésében és este a pénztárnál. Műsor: 1. „Szv. Száva“ szavalja: Parkajits Bozsídár, szerb elemi iskola IV. oszt. tanulója. 2. * * * „Szlavjan szam“ énekl: a szerb ifjúság. 3. Laub és Graf: „Grand Duo“, songorán és hegedűn játszik: Kudits Mariska k. a. és J. Preis Javerszki ur. 4. Jovanovits J. Zmaj: „Kossovo“, szavalja: ifj. Bogojevits Szvetozár ur. 5. * * * „Szele moje ubavo“, énekl: Tyurcsin György ur. 6. Kri-sovazski: „Odpadli od srcczá“, énekl: a

szerb ifjuság. 7. „Szerb népdalok“, énekli Runits Vitomir, szerb néptanító. 8. Zajc J. „Diszi sze is szna“, énekli a szerb ifjuság.

— Az izraelita nőgyeleti bálra már nagyban készül a nagybecskereki közönség. A bál, melyet az idén a Korona-szálló helyiségeiben tartanak meg február hó 1-én, előreláthatólag egyike lesz a leglátogatottabbaknak. Az egyesület választmányi hölgyei nagyban fáradsnak a jegyek eladása körül s ki tudna ilyenkor ellentálni? Egyszóval anyagilag és szellemileg már biztosítva van a bál sikere.

— Farsang a vidéken. A török-becsei gasztrantek Urbán Ivánné urnő védnöksége alatt 1893. évi január hó 28-án a „Római császárhoz“ címzett nagyvendéglő dísztermében, a helybeli nőgyeletek javára, zártkörű gasztrant-bált rendeznek.

— A tél. Azok a sokat emlegetett „legöregebb emberek“ is alig tudnak visszaemlékezni ilyen szigorú telre. Csikorgó hideggel kell dacolni a járőkelőknek, embermagasságnyi hó teszi az utakat járhatatlannakká. A legutóbbi napokban még hóvihár is dühöngött több helyen. Oraviczarólírják, hogy ott a lakosok egy reggel alig bírtak kiisszabadulni házaikból, oly hatalmas és tömör hótorlaszokat hordott össze a vihar a megelőző éjjelen át. Az utószán alig lehetett járni, s a szülők két napon át nem engedték gyermekeiket iskolába menni. Sater-Alja-Ujhelyen néhány házat teljesen eltemetett a hó, és oly szilárd tömegekbe torlódott össze, hogy valósággal utakat kellett vágni és csak így lehetett a gyalogközlekedést fenntartani. Budapestről azt a hírt kapjuk, hogy a vasutak többnyire késnek a nagy hó miatt.

— Spitzer Régi a karzaton. Egy vidéki szintársulat Spitzer Régit adta elő. A falu csaplárosának leánya, aki szintén Spitzer Régi név alatt lett bevezetve az anyakönyvbe, nagy indignációval nézve végig az előadást. Végre is kitört belőle a keserűség és sirva fakadt. Gavallérja, egy pepita nadrágos gigerli, nem állhatta meg szó nélkül: Ez udvariatság. Micsoda honczotság ez éppen Spitzer Régit kigunyolni, persze Scawars Zálit nem bántják, mert annak palinkafőző az apja. Am est nem hagyom abba Sajtópört inditok.

A harcász gavallért a rendőrök alig tudták lecsendesíteni.

— Farkasok garázdálkodása. Ismeretes dolog, hogy ha a farkasnak olyan a természete, hogy ha a nagy hideg kiüsi sokott buvhelyéről, akkor csapatokká verődik össze, s a máskor szelid farkasból fenevad lesz. Az idei szigorú tél az oka, hogy naponként érkeznek hírek a farkasok garázdálkodásáról. Mint az utasok beszélik, Torontálmegeye területe sem ment e fenevadaktól. Ujabbban is arról értesülünk, hogy Tolvadia község határában a farkasok felfaltak egy kéményseprőt. A holtestből a két lábat, kezét és hatat fogyasztottak el, a többi testrészeket érintetlenül hagyták. A szerencsétlen kéményseprő véres seprűjét is megtalálták s annak véres voltából azt következtetik, hogy seprűjével védte magát, de nem bírt a fenevadakkal.

— A magyar olvasókör közgyűléséről hozott tegnapi tudósításunkban Romkay Nándor alelnök neve helyett Romhuss Nándor szerepel. A sajtóhibából eredő tévedést ezennel helyreigazítjuk.

Táviratok.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése jan. 24-én.)

Budapest, január 24. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén folytatta a belügyminiszeri tárcza tárgyalását. A „kórháztügyeknél“ Thaly Kálmán és Zichy Jenő gr. szólaltak fel, s azután a ház a tételt elfogadta.

Ezután Zichy Jenő gr. nyújtott be határozati javaslatot, melynek ér-

telmében a kormány utasított, hogy a lelencsház építésére törvényjavaslatot dolgozzon ki. Hieronimiy válassza után, melyben kifejti, hogy e kérdést tanulmányozza, a tételt változatlanul elfogadták.

Ezután hosszabb vita fejlődött ki a hírlapoknak az utcán való árusítása felett. Horváth Ádám sürgeti, hogy a belföldi hírlapoknak adják meg a jogot, hogy azokat az utcákon árulhassák. Hieronimiy belügyminiszter kijelenti, hogy erre nézve tiltó rendelet foglaltatik az 1848-iki sajtótörvényben. Madarász József tagadja, hogy a 48-iki törvénynek ilyen értelmezést lehetne tulajdonítani.

A vita folyamán Madarász megtámadta a 67-iki kiegyezést, a mi mellett meg Beöthy Akos történelmészt.

Ezután Pázmándy Dénes nyújtott be határozati javaslatot, a csendőrség kardbojttjának nemzeti színre változtatása iránt, a mire Hieronimiy védte a mostani állapotot. A miniszter nagy zaj közt beszélt. Az ülés végén még Bessenyei beszélt, védelmezve a csendőrséget.

Nász a királyi háznál.

Budapest, január 24. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Bécsből távirják, hogy a württembergi király tiszteletére tegnap délután négy órakor nagy ebéd volt a burgban, melyen részt vettek a királyi család, az összes főherczegek és a mátkapár. Királyunk a württembergi királynét, a württembergi király pedig Mária Terézia főherczegnőt vezette az asztalhoz. Az asztal közepén a mátkapár foglalt helyet. A peszsgőnél királyunk felállt és toasztot mondott, melyet mindnyájan állva hallgattak végig. A király felköszöntője így hangzik: „Mai napnak köszönhetjük Ö felségeik a württembergi király és királyné jelenlétét, midőn őket körünkben, hü barátsággal szívünkben üdvözlöm, poharamat a király Ö felsége és az egész királyi ház boldogságára emelem. Szerencse és áldás a drága mátkapárra.“

Erre a württembergi király egy toasztban királyunkat éltette.

Este koncert volt a burgban, melyen nagy feltűnést keltett, hogy Kóburg Klementina herczegasszony fekete özvegyi ruhában jelent meg. A herczegasszony megszólított minden nagykövetet. Ferencz József király szintén megszólítással tüntetett ki minden nagykövetet, és különösen Lobanov orosz nagykövettel társalgott huzamosabb ideig.

Veszedő képviselők.

Budapest, január 24. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Kinoss jelenet játszódott le tegnapi ülés után a képviselőház folyosóján. Horváth Gyula Hieronimiy belügyminiszterrel beszélgetve, felhívta figyelmét a még mindig lappangó kolerára s a miniszterrel a teendő óvintézkedésekről beszélgetett. Ekkor közéjük lépett Mezei Mór, a lipótváros új képviselője és közbeszólt a diskurzusba. Horváth tolakodás-

nak vette Mezei közbeszólását és rendkívül ingerült hangon szólt Mezeihez:

— Ki háborgat magánbeszélgetést?

Mezei, a ki még csak néhány napos képviselő, ezuttal sem mutatta be magát, azért Horváth még ingerültebben mondta neki:

— Ismerem az e fajta embert.

— Mi fajta embert? kérdé Mezei.

— E fajta szemtelen embert, mint Ön, felelte Horváth Gyula.

Milán és Natália kibékülése.

Budapest, január 24. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Belgrádból jövő táviratok jelentik, hogy a belgrádi püspöki zsinat Milán és Natália válását megsemmisítette. Házasságuk tehát ismét jogerősnek tekiüthető.

Óriási vasuti szerencsétlenség.

Budapest, január 24. (A „Torontál“ eredeti távirata.) New-Yorkból óriási vasuti szerencsétlenség híre érkezik. A cleveland-cincinatti vasuton, nem messze Altóntól a futárvozat összeütközött egy olajat szállító tehervonattal. A szerencsétlenséget hibás váltóállítás okozta, a vonatvezetők minden erejüket megfeszítve, megkísérelték ugyan a vonatokat megállítani, de már nem voltak képesek. Nyolcz ember életét vesztette, tizenegy halálosan sebesült meg és 83 kisebb-nagyobb sérülést szenvedett.

Közgazdaság.

Délutáni tőzsde.

Budapest, január 24. (A „Torontál“ eredeti távirata.)

Gabna:

Buza tavaszra 7.43—48.

Buza őszre 7.58—60.

Tengeri máj.—jun. 4.72—73.

Zab tavaszra 5.46—47.

Ká.p.r. 11.25—30.

Erték:

Osztrák áll. vas. 295.50—296.25.

Déli vasut 94.62.

Osztrák hitelbank 322.60—321.60, 321.70.

Magyar aranyjáradék 114.70—114.65.

Rima-murányi 189.37—189.25.

Allam vas. —.

Magyar hitelbank —.

Magy. lezámitoló bank r. —.

Délután 4 órakor:

Osztrák hitelbank 32.170.

Sertésvásár.

— A budapest-kőbányai sertéskereskedelmi csarnok távirata, január hó 24. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Hízott sertés árak: I. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronként 400 klg. sulyban) 45—46 krig. Öreg közép (páronként 300—400 klg. sulyban) 44—46 krig. Fialat nehéz (páronként 320 klg. sulyban) 48—49 krig. Fialat közép (pkint 251—320 klg. sulyban) 46—48 krig. Fialat könnyű (páronként 250 klg. terjedő sulyban) 44.5—46 krig. II. Magyar szedett: Nehéz (pkint 280 klg. sulyban) 43.5—44.5 krig. Közép (páronként 220—280 klg. sulyban) 44—45 krig. Könnyű (páronként 220 kilogramm terjedő sulyban) 42—44 krig. — Szerbiai: Nehéz (pkint 260 kgr. felüli sulyban) 45—46 krig. Közép (pkint 220—260 kgr. sulyban) 46—46.5 krig. Könnyű (pkint 220 klg. terjedő sulyban) 44—45 krig. Sertéselészám 1893. január hó 20-án volt készlet 94.101 drb. 1893. jan. 21. 22. felhajtott 1635 darab. — 1893. január 21. 22. elszállított 3036 darab, jan. 21. maradt készletben 92.800 darab.

REGÉNY-CSARNOK.

Ib.

— A „Torontál” számára angolból: — a. —
I.
(1. folytatás.)

Átölelte a didergő oroszánt és arcát boszontos fejére fektette. A mint folytak a könyei, az állat nedves lehelete megmegecsapta arcát. Ott guggoltak némán egy ideig.

Hirtelen gyenge gyertyavilág szűródött be az istállóba és ráesett az oroszánt átkaroló emberre. A csendet töredezett, nehéz sóhajtas szakította felbe; néha-néha kihallatszott egy-egy kacaj is a korcsmából, vagy egy-egy recsegő hang Triflor dudájából.

Triflor eszalatt nyakgatta oda benn a dudát, csakugy dagadt bele a képe s az egyik lábával verte hozzá a taktust; a leánykák összefogóva lejtették a tánczot, a fáradság különös bájt öntött el mosdulataikra; Hatto felvette a maga kedvence állását, neki támasszkodott a falnak, orsó vastagságu lábszárait végig fektette egymáson, fejét hátra szegeste, arcát elfintorította; Jael váltig rángatta a saját szakállát, hogy valamiképen erőt ne vegyen rajta az álom, mert már jócskán ráért a bóbiskálás; a korcsmáros meg a vendégek pedig kegyetlenül jól mulattak az előadáson; Snorro is végkép elfelejtkezett a velőcsontról és Hatto arcsjátékában gyönyörködött, még pedig persze tátott szájjal; hát Tristiana ugyan mit csinál most? gondolta magában Ib. Az állatszelidítő neki hevült képselme Tristianének már nem tudott helyet találni. Talán nési ő is a bolondozást a többivel együtt, csak hogy nem mosolyog, mint a többi. Még maga Ib sem látta azt a leányt nevetni, tehát most sem tudta elképzelni másképen, mint komoly, bus arcossal; a megszokott bohéságokban nem találhat ő már semmi gyönyörűséget vagy mulatságot. Vagy tán büszkén félre is fordult és mereven bámul a tűzbe.

Ib kihuzott a tarissnyájából egy darab fekete kenyeret és megkínálta vele az oroszánt; ez megecsapta a kenyeret, de nem harapott bele. Azután Ib próbálta rácsálni, de sehogy sem izlett neki, keserű lehetett. Visszatette hát a tarissnyájába és ráfeküdt újra az oroszán fejére.

Egy pár óra múlva megecsappant a jókedv a korcsmában, ritkábban hallatszott ki a kurjantás, végre egészen vége szakadt mindennek és temetői csend berült a vidékre.

Ib el volt ugyan nagyon fáradva, de azért nyugtalanul aludt, többször hirtelen felriadt álmában és esodálkónva tekintgetett körül, hogy hol is van ő most. Börtönben van talán, a siralomházban és hajnalban kísérik ki a vesztőhelyre? Ha felébredt, valami borsasztó emlék hideg verejtékcseppeket esalt a homlokára. Hogy azoktól az iszonyu álmoktól megszabaduljon, szeretett volna ébren maradni, csak hogy a rendkívüli testi fáradságtól újra leragadtak a pillái akaratlanul is. Végre mélyebben elaludt s már azt sem vette észre, hogy túl a falon mindegyre közeledik az a halvány gyertyafény s astán körülnyaldosta sugaraival az alvó embert. Valamelyik kakast csalódásba ejtette a világosság, azt gondolta, hogy megvirradt és elkezdett kukorékolni. Ib felijedt a kakassóra s fogvacsozva, mozdulatlanul hevert az almon. Valaki névén szólította: „Ib! Ib!...”

Ib nem felelt. Szive hangosan vert és reszketett.

— Ib! suttogá a hang ismét.

Ujra csend,

— Fázol Ib?

Most már felhold és kitekintett.

A kései félhold épen az imént kapasskodott fel a látóhatár szélén s úgy függött ott, mint valami nagy arany ékszer. Sugarai ráestek a künn álló alakra, de az

arcz még egészen árnyékban volt. Tristiane mereven nézett Ib-re.

— Azért jöttem, hogy est elhosszam, — s átadta Ibnek a nagy farkasbőrt.

— Köszönöm, mondá Ib a farkasbőrt átvéve, — Ib nem tud háladatlan lenni.

— Miért mondd azt te énnekem, hogy téged Ibnek hívnak? kérde tőle Tristiane gyöngéd ssemrehánys hangján. Nem Ib a te neved...

E váratlan szavak hallatára Ib meghökent és elsápadt.

— Csalódel, mondá Ib, sjkát harapdálva. Engem valóban úgy hívnak.

— De miért hazudol?

Tristianének e kérdésére szünet állott be, mialatt Ib egyebet se hallott a szive dobogásánál. — Hát te tudod, hogy engem hogy hívnak? kérde végre a férfi reszkető, rekedt hangon. Beszélj, de halkán, az ég szerelmére!

— Nem, felel Tristiane busan. — Csak azt az egyet tudom, hogy nem az vagy, a kinek szeretnél látszani. Mily szerencsétlen, mily boldogtalan teremtes lehetsz te, szegény ember! Lesütött szemeidből régen kiolvastam már én, egész életed történetét. Azért tündöl oly békén a csapásokat, hogy valamiképen föl ne ismerjenek. Ast is kiolvastam a szemeidből, hogy nem busulnál annyit, ha gonosz, megromlott lélek laknék benned. Mi titkolni valód van előttem? Elfog a szánalom, valahányszor végig nések rajtad. Szeretném megkönnyebbiteni a terhedet. Ránd le lelkedről azt a titket előttem. Az a Tristiane, a ki nem hasudik soha, az a Tristiane esküszik neked a szent csillagok szemelättára, hogy én miattam nem less bántódásod soha; csak azt az egyet tudom, hogy könnyebben hordozod majd azt a terhet, ha megosztad velem.

— Menj innen, kérlek, kiált fel Ib, rémülten, izgatottan.

— Mit kívánsz tőlem? Én nem hittalak ide. Idegen vagy.

Te nem is hasonlitasz hozzám, mert nagyobb és jobb népfaj szülőtte vagy. Távozzál innen, távozzál!

Majd, a mint föltekintett a leányra, ugy rémlelt egyszerre előtte, mintha lelkében felpattant volna egy ajtó és az ajtó mögül egy kis világosság ragyogott volna elő. Annak az eshetőségnek a pusztá gondolatára is, hogy kétségbeesésében valami talán mégis megvigasztalhatja, hirtelen mást gondolt s utána kiáltott a leánynak: „Várj még, várj!” A leány lassan visszafordult. Ib bámulatraméltó ügyességgel felkapasskodott a falra, átugrotta s ott termett a leány mellett. Belefogódzott a kezébe.

— Legyőztél szived könyörületességével. Van az arcsodban valami bistató. Meg kell mendanom neked, asszony, hogy annyi hónapokon keresztül mit rejtegettem olyan féltékenyen még a levegőtől is...

Most újra eszébe jutott valami gyötrő gondolat, elakadt a hangja és kiejtő a leány kezét.

— Fájdalom, de hiszen még te is visszaborsadsz majd tőlem, ha elmendom, hogy vérfolt szennyezte be a keszemet.

— Nem. Tudtam én arról is, felelte Tristiane.

— Akkor jöjj innen ki a holdvilágból, kezdé Ib, a leány kezét újra megfogva. Gyorsan az istálló árnyékába vonta magát. A mint áthaladtak a holdvilágtól besütött térségen, a két alak árnyéka különös ellentétet képezett; az egyiké nagy és egyenes volt, a másiké kicsiny és görbe, tétova léptekkel, a válak köze mélyen behusított fejjel.

— Az én nevem, kezdé Ib, szinte suttogva, — csakugyan nem Ib. Te, a ki az és „sagas” jelszavait ismered, asonnal észrevetted, hogy hasudom, mihelyt felnyitottam a számam. Én... Magnus Magnusson vagyok...

(Folytatás következik.)

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1892 október 1-től.

Menetrend a Nagykikinda—nbecskerekli vasútvonalon

Nagy-Kikinda—Nagy-Becskerek.	3512	3514	3502
	v. v.	v. v.	sz. v.
	I.II.III. osztály		
Budapest ind.	6.30	8.25	2.35
Temesvár	9.50	11.20	4.00
Nagy-Kikinda	3.03	4.05	7.20
Karlova	4.03	4.46	8.04
Beodra	4.28	4.57	8.15
Török-Besse—Aracs	5.38	5.36	9.02
Kumán	6.06	5.56	9.22
Melenze	6.40	6.15	9.43
Ellemér	7.09	6.34	10.01
Nagy-Becskerek	7.33	6.57	10.15
Versecz	11.50	—	—

Nagy-Becskerek—Nagy-Kikinda.	3501	3511	3513
	sz. v.	v. v.	v. v.
	I.II.III. osztály		
Nagy-Becskerek ind.	5.50	12.00	7.20
Ellemér	6.08	12.21	7.44
Melenze	6.36	12.51	8.16
Kumán	6.46	1.11	8.37
Török-Besse—Aracs	7.11	1.49	9.19
Beodra	7.46	2.29	10.04
Karlova	7.56	2.42	10.23
Nagy-Kikinda	8.36	3.30	11.13
Temesvár	—	5.20	4.24
Budapest	1.30	—	7.10

Menetrend a Torontál helyi érdekű vasútvonalain

Versecz—Nagy-Becskerek.	3647*	3601	3611
	v. v.	sz. v.	v. v.
	I.II.III. o.		
Versecz ind.	—	12.00	—
Versecz-Rét	5.50	2.20	—
*Temes-Paulis	5.57	2.25	—
Bethlen-Tanya	6.03	2.32	—
*Sivattyutelep	6.11	2.42	—
*Loudon-Tanya	6.23	2.55	—
Nagy-Margita	6.29	3.04	—
Zichyfalva	6.37	3.13	—
Györgyháza	6.49	3.25	—
Szécsénfalva	7.01	3.40	—
*Ó-Lécs	7.16	3.57	—
Kanak	7.24	4.07	—
Béka	7.35	4.19	—
Szécsány	7.49	4.33	—
Párdány 1. alul.	8.00	4.52	—
Szécsány ind.	4.01	8.10	5.07
Szárcsa	4.27	8.24	5.24
*Lajosmajor	4.41	8.37	5.37
*Pusztá-Kenderes	4.50	8.48	5.48
Lázárföld	5.01	8.51	5.57
Nagy-Becskerek-Bégapart	5.22	9.13	6.21
Nagy-Becskerek	—	—	6.35
Nagy-Kikinda	8.36	—	11.13
Budapest	1.20	—	7.10
Temesvár	—	—	4.24

Nagy-Becskerek—Versecz.	3602	3612
	sz. v.	v. v.
	1., 2., 3. o.	
Budapest ind.	6.30	—
Temesvár	9.50	—
Nagy-Becskerek	8.15	—
Nagy-Becskerek-Bégapart	8.22	4.10
Lázárföld	8.50	4.43
*Pusztá-Kenderes	8.56	4.51
*Lajosmajor	9.2	4.59
Szárcsa	9.16	5.23
Szécsány	9.29	5.38
Szécsány ind.	9.44	5.53
Béka	9.57	6.06
Kanak	10.14	6.23
*Ó-Lécs	10.23	6.40
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	10.32	6.57
Györgyháza	10.42	7.11
Zichyfalva	10.54	7.36
Nagy-Margita	11.09	7.55
*Loudon-Tanya	11.18	8.04
*Sivattyutelep	11.36	8.13
Bethlen-Tanya	11.39	8.27
*Temes-Paulis	11.47	8.37
Versecz-Rét	11.55	8.46
Versecz	11.59	8.50
Temesvár	3.16	—

Szécsány—Párdány.	3702	3712
	v. v.	v. v.
	II. III. o.	
Szécsány ind.	9.34	5.48
Módos	9.56	6.15
*Fény	10.07	6.27
Párdány	10.18	6.39

Párdány—Szécsány.	3713	3711
	v. v.	v. v.
	II. III. o.	
Párdány ind.	7.00	3.50
*Fény	7.13	4.03
Módos	7.27	4.18
Szécsány	7.50	4.41

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a perczek számjegyeinek aláhuzása által (6.00—5.59) vannak megjelölve.

A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.
Főmunkatárs: Jurkócs Aladár.

H i r d e t é s e k.

326. ki. szám 1893.

(51—3.1)

1497. kig. szám 1892.

(50—3.1)

Hirdetmény.

Hivatkozással folyó évi január hó 8-án fenti szám alatt kiadott hirdetemre, mely szerint az 1893. évi adókiivetéshez szükséges és az adókötelesek részéről benyújtandó III. osztályu, IV. osztályu és tőkekamatadó vallomások beadására való határidő mai napig, vagyis folyó évi január hó 20-ik napjáig kitűzve volt — ezenel újólag közhírré tétetik, miszerint azok részére, kik a fent kitűzött határidőben vallomást be nem adtak, az 1883. évi XLIV. toz. 15. §. 3. bekezdése értelmében elrendelt 8 napi zárhatáridőül folyó évi január hó 21—28-ik napjai tűzettek ki oly megjegyzéssel, hogy ezen újabb határidőnek meg nem tartása esetén adójuk hivatalból fog megállapíttatni.

Nagybecskereken, 1893. évi január hó 20. án.

Krsztics János,
polgármester.

Pályázati hirdetmény.

Petrovoszellő községben üresedésben levő községi irnoki állás, mely 360 frt évi fizetéssel, 60 frt lakbér illetményel és 12 forint faátalánnyal javadalmaztatik, 1893. évi február hó 20-án délelőtt 10 órai kezdettel a községházánál választás utján betöltetni fog.

Felhivatnak tehát mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy a kellően felszerelendő kérvényeiket a választást megelőző napig hozzám beadják.

Alibunár, 1893. évi január hó 17-én.

Kajtár, h. főszolgabíró.

4260. közig. szám 1892.

(49—3.1)

Pályázati hirdetmény.

Alibunár községben üresedésben levő 360 forint illetményel rendszeresített községi irnoki állás 1893. évi február hó 21-én d. e. 10 órakor választás utján fog a községházánál betöltetni.

Ezen állást elnyerni óhajtók felhivatnak, hogy a kellően okmányolt kérvényeiket a választást megelőző napig hozzám benyujtsák.

Alibunár, 1893. évi január hó 17-én.

Kajtár, h. főszolgabíró.

A

„Nagy-Komlósi népbank mint részvénytársaság”

t. cz. részvényesei

1893. évi február hó 12-én d. u. 2 órakor

az intézet helyiségében tartandó

II.

rendes közgyűlésre

ezenel meghivatnak.

N a p i r e n d:

1. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentésének, valamint az 1892. évi zárszámadás előterjesztése.
2. A nyereség felosztása iránti határozathozatal és az igazgatóság és a felügyelő bizottság részére a felmentvény megadása.
3. Egy igazgatósági tag és a felügyelő bizottság választása.
4. A tisztviselő fizetésének megállapítása.
5. Netáni indítványok az alapszabályok 61. § a értelmében.

(47—11)

Kelt Nagy-Komlóson, 1893. évi január hó 15-én.

Suciu János,
elnök.

Meghívás.

A „KÜBEKHÁZAI TAKARÉK- és HITELSZÖVETKEZET” folyó évi február hó 2-án délután 1 órakor tartja

I. évi rendes közgyűlést,

melyre a szövetséget tagjai tisztelettel meghivatnak.

Tárgyak:

1. Igazgatósági jelentés a lefolyt évről, az 1892. évi zárszámadás bemutatása, a lefolyt üzleti évben hozott igazgatósági határozatok előterjesztése megerősítés végett.
2. A felügyelő-bizottság jelentése, melynek alapján a fölmentvény megszavazása.
3. A felügyelő-bizottság újra választása.
4. Az alapszabályok értelmében három jegyzőkönyv-hitelesítő választása.
5. Indítványok.

(45—1.1)

Kelt Kübekházán, 1893. évi január hó 15-én tartott igazgatósági üléséből.

A választmány mint igazgatóság.

Hirdetmény.

A kizárólagos italmérési jog pálinka és szeszese italokra nézve Nagy-Jécsa községében 1893. évre, folyó évi január hó 28-án délután 2 órakor tartandó zárt írásbeli ajánlatokkal egybekötött árverésnél albértelbe fog adatni.

Kikiáltási ár 1441 frt.

(46—2.1)

Az árverés megkezdése előtt a kikiáltási ár 10 százaléka a községi bíró kezéhez lefizetendő. A közelebbi feltételek a községi irodában betekintheők.

Nagyjécsa, 1893. évi január hó 20-án.

A községi előljároság.

A magyarádi és ménesi bortermelők szövetsége A r a d o n

ajánlja

magyarádi fehér, ménesi vörös és különleges faj-borait, valamint méltóságos Atzél Péter ur saját termésű borait eredeti, kitűnő minőségben, mérsékelt áron számítva.

Árjegyzékek a képviselőség részéről bérmentve küldetnek.

Raktár és képviselőség Nagy-Becskerek és vidékére:

Ifj. Deutsch Józsefnél,
Nagy-Becskereken.

Iroda: Pataky-féle ház. — Pincze: Schwimmer-féle ház.

Egyuttal ajánlom kitűnő minőségű pécsi fehér, villányi vörös és hegyi siller boraim nagy raktárát.

(15-30.15)

Ifj. Deutsch József.